

Tuần Báo Vô Vi

14 tháng 12 năm 2014

Số 216

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Lương tri lương năng là sao?
2. Sự quang hành của vũ trụ là gì?
3. Hành sự là sao?
4. Làm sao được mình mãi?
5. Vốn tình thương là sao?
6. Người tu Vô Vi cần xem tử vi tướng số hay không?
7. Tâm thân ổn định là sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Sydney 20-02-97 4:20 AM 1) Hỏi: Lương tri lương năng là sao? Đáp: Thừa lương tri lương năng tức là hiểu được là phải làm được, không nói hiểu mà không làm được. Người tu thiền cần phải lưu ý điều này, không nên nói buống nói càn mà không hiểu, có thể làm mất chất lượng thật thà của chính mình. Kệ: Thật thà khai triển điểm linh quang Thức giác tâm tu tự bạc bần Khai triển chơn hồn tâm tự thức Cảm minh thiên địa trí tâm an.	Sydney 21-02-97 7:15 AM 2) Hỏi: Sự quang hành của vũ trụ là gì? Đáp: Thừa sự quang hành của vũ trụ, là ánh sáng tự nhiên mà chúng ta đang thu nhận hằng ngày, chiếu từ khối óc và cơ tạng đồng hành cùng nhơn sanh, tức là chấn động thanh nhẹ của cả căn khôn vũ trụ, giải tiến mọi tâm tư u sầu của sanh linh tại thế. Kệ: Thanh cao sáng suốt chiếu thân hình Giải tỏa phiền ưu tự cảm minh Trí tuệ tâm người đều sẵn có Thực hành chánh pháp tự mình minh.
Sydney 22-02-97 7:15 AM 3) Hỏi: Hành sự là sao? Đáp: Thừa hành sự là tự cảm thức lời hay lẽ phải mà hành sự, xuất phát từ một tâm tư viên giác, hiểu được hành được trong tự nhiên và hồn nhiên. Kệ: Thực hành chất phác tự quy nguyên Cảm thức trần gian một mối giềng Tiến hóa minh tâm thông suốt nhẹ Quân bình tự thức tự mình yên.	Sydney 23-02-97 5:20 AM 4) Hỏi: Làm sao được minh mãn? Đáp: Thừa thực hành chánh pháp khứ trước lưu thanh, cơ thể và khối óc thanh nhẹ và hội tụ thanh điển ngay trung tim khối óc, thì tâm thức lúc nào cũng minh mãn. Kệ: Thông qua các giới chung hành tiến Giải tỏa phiền ưu giải nổi phiền Quy hội chơn hồn duyên đạt thức Bình tâm thanh tịnh tự mình yên.
Sydney 24-02-97 6:05 AM 5) Hỏi: Vốn tình thương là sao? Đáp: Làm người căn bản đều có vốn tình thương, tức là nguyên lý đùm bọc lẫn nhau, cũng không khác gì mặt trời ban chiếu khắp bốn phương, thực hiện trở về căn bản của loài người chỉ có thương và không có ghét, gọi chơn lý lúc nào cũng tròn trịa. Kệ: Quý thương cứu giúp muôn bề độ Đồng nhứt thương yêu giúp đỡ bờ Chẳng có than phiền chẳng có chê Thân thương diệu ngọt thức Nam Mô.	Sydney 25-02-97 6:10 AM 6) Hỏi: Người tu Vô Vi cần xem tử vi tướng số hay không? Đáp: Thừa người tu Vô Vi hành đúng pháp xuất hồn, vượt khỏi ngũ hành sanh khắc, không cần xem tử vi và tướng số, hòa trong không mà tiến, tâm hồn xán lạn, vui hòa giải nghịch, từ bi tận độ, siêu hành siêu tiến. Kệ: Chẳng còn nghĩ xấu than phiền động Thức giác tu tâm giữ một lòng Phân giải đạo đời trong chánh lý Về không thanh nhẹ chẳng còn mong.
Sydney 26-02-97 7:40 AM 7) Hỏi: Tâm thân ổn định là sao? Đáp: Thừa tâm thân ổn định là không bịa đặt và mưu cầu, bất cứ một việc gì. Kệ: Mưu cầu tạo động ghim trong lòng Ác hiểm thâm sâu lại phập phồng Vỡ lẽ căn khôn không chủ kiến Thực hành chất phác tự mình thông.	

Chào Mừng Ngày Giáng Sinh Độ Đời Của Đức Thầy Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên 20 tháng 12

Kính Thưa Toàn Thể Quý Bạn Đạo,

Cứ mỗi độ Đông về vào ngày 20 tháng 12, bạn đạo Vô Vi khắp nơi trên thế giới vui mừng đón chào ngày Lễ Sinh Nhật của Đức Thầy kính yêu. Năm nay mặc dù Đức Thầy không còn hiện hữu trên mặt hữu vi, nhưng đối với vô vi, Đức Thầy vẫn luôn luôn trực tiếp quang chiếu làm việc theo lời di chúc quý báu Đức Thầy đã để lại.

Nhân dịp này, chúng tôi thiết tha kêu gọi tất cả bạn đạo Vô Vi trên thế giới hãy cùng nhau ghi nhớ và hân hoan hạnh phúc chào mừng ngày Giáng Sinh độ đời của Đức Thầy kính yêu. Đây cũng là cơ duyên cho huynh đệ tỷ muội quây quần chung vui, học hỏi và chia sẻ kinh nghiệm tu học trong tinh thần thương yêu tha thứ. Cũng trong cơ hội này, anh em trên dưới một lòng, theo đường hướng vạch sẵn của Đức Thầy, kế hoạch trật tự duy trì và phát dương một cách trung thực những gì Đức Thầy đã chuẩn bị và để lại cho nhân sinh.

Chúng tôi kính chúc tất cả quý bạn đạo được hưởng trọn niềm vui và hạnh phúc nhân ngày Giáng Sinh độ đời của Đức Thầy. Ước mong 20 tháng 12 hằng năm sẽ trở thành ngày lễ kỷ niệm lớn của những đứa con Vô Vi và cộng đồng Vô Vi trên thế giới.

Nay kính,
Ban Biên Tập “Tuần Báo Vô Vi”.

Yêu Cha (tiếp theo)

...

Bạn đạo: ... (nghe không rõ). Tất cả các bạn đạo cũng vì ông Tám mà đi giao cho một thời gian. Mà trách nhiệm này bộ hơi khó khăn chút. Người nào đứng lên mà nó rớt xuống hố một cái ầm.

Thầy: Người ở thế gian nhiều người có cái tánh hay suy luận. Mà nhiều người lạc trong cái lý thuyết và lạc trong cái rừng văn chương eo hẹp cũng có nữa, không có trách, rồi họ sẽ hiểu. Họ lý luận này, lý luận kia, lý luận nọ, rồi họ sẽ hiểu thôi. Bởi vì mình cần gì phải hiểu họ làm gì, mình tu để hiểu mình mà, hiểu họ làm gì.

Cho nên, mỗi người mà trách các bạn, nên tội nghiệp cho họ, vì họ chưa hiểu họ. Họ trách Chúa, họ mới bắt Chúa đi đóng đinh. Mà họ hiểu họ, họ đâu có bắt Chúa. Họ phá ông Phật là tại gì họ chưa hiểu họ, họ mới phá ông Phật. Rồi họ hiểu sự cực nhọc, sửa đổi, khổ cực mà của mọi người đang thực hành Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định đây nè. Những người lao động quá tốt, sửa đổi tư tưởng, giải tỏa những sự phức tạp nội tâm, tiếp thu những sự sáng suốt bên ngoài để trở về tự xây dựng, cao quý quá. Họ không hiểu, họ phá, họ đập, cái đó mình nên tội nghiệp cho họ, có phải không, tội nghiệp cho họ, mình phải giữ đó tu. Bởi vì mình cái này không có bị ô trược xâm chiếm và không làm cho chúng ta thụt lùi, chỉ có tiến hóa mà thôi, thấy không?

Cho nên, trong bạn đạo có người lý luận nhiều rồi đi sai trật bồng bênh, rồi cho ta là tự cao, tự đắc. Nhưng mà cái cao đắc, chúng ta ở đây không nhiều thì ít cũng có những vị bồ lão và đã học qua mình sư quá độc tài, nó đâu có giống tôi, nó phải tiêu tan. Tư tưởng của chúng ta trước kia cũng vậy: sân, si, độc tài đối với vợ con. Xấu! Bây giờ, chúng ta trở lại thương yêu vợ con, thấy không? Trong bạn đạo nó cũng vậy, nhiều người nó tưởng là đường lối nó đúng thì mình nói ra như nó phá hoại, nhưng mà trong thâm tâm nó thấy cho nó là đúng, tôi muốn xây dựng các anh. Nhưng mà mình phải tìm cái nào chân chính nhẹ nhàng. Nhờ có cái đó mình mới hiểu được, nhờ có cái đó mình mới so sánh sự tiến bộ của mình được. Rồi rốt cuộc mình phải cảm ơn người, không có ghét người.

Cho nên, trong lúc mà người làm sai lầm như vậy, mình phải tội nghiệp trong thâm tâm mình, mình cầu xin cho người được sáng suốt, thấy không?

Thiếu sáng suốt mà thôi, lo chuyện bao đồng là thiếu sáng suốt. Mà biết lo cho mình là người sáng suốt. Một chuyện gì xảy đến dòm xem lấy mình có hành động sai quấy đối với họ. Cái việc đó mình giải quyết rất ôn hòa và cởi mở. Mà mình cho rằng hành động của mình là đúng, xua đuổi thiên hạ thì mình thấy mình càng ngày càng sai, trong giấc ngủ không yên, trong giờ thiền lại động, thấy không? Mình làm điều bất chánh mà, phản lấy tư tưởng thanh cao của mình, phản lấy đường lối xây dựng cao siêu của Trời đất, thấy chưa? Bây giờ, mình phải trở lại với mình để sửa chữa mình và hiểu mình, để chúng ta khỏi bịnh lầm lạc ở nơi đó. Một chút xíu thôi nó đổi tánh tình, nó làm lung tung beng, các bạn không có máy để nghe cái sự vận chuyển ở trong cơ tạng các bạn, nó chạy rầm rầm còn hơn xe lửa đụng nhau. (Thầy cười). Làm sao tiến bộ được, phải không? Cái đó là cái bức tức, thấy không? Mình lấy cái thanh cao, không có vụ đó.

Bạn đạo: Diễn trên này đẹp cái sân không, tôi thấy cũng còn hơi khó khăn lắm ông Tám. Bởi vì người họ mà lâu lâu mới chọc vài câu, nó mới trêu, chờ kiểm nghiệm nghe cái rụp

Thầy: Cho nên, chú cũng không nên chọc người ta nữa, theo tôi nói trong này.

Bạn đạo: Bây giờ tôi không dám chọc nữa.

Thầy: Chú chọc chú đi. Bây giờ gia cang chú lo chưa xong là cái tiểu thiên địa của chú chưa thông. Cái Xá Vệ Quốc này ông thợ vôi này, ông làm chưa xong, ông cất cái building chưa có xong thành ra nhà ông lộn xộn, phải không? Bây giờ phải lo sửa cái Xá Vệ Quốc, cái tiểu thiên địa động loạn của chú, bây giờ phải sửa cho thanh tịnh.

Tôi cũng như chú mà chú cũng như tôi trước kia, trước kia tôi cũng động loạn sân si. Bây giờ tôi sửa lại, chú thấy tôi nói chuyện bình tĩnh, nhẹ nhàng, cởi mở, không có kẹt, chú thấy chưa? Thì nhờ cái gì mà ông đó ông làm được, nhờ ông khổ hạnh tu hành. Bây giờ mình khổ hạnh tu hành, mình lập cái hạnh từ bi trước, rồi tiến tới chớ có gì đâu.

Bạn đạo: Tại vì có cái điền thì nó hơi khó chút. Bà bắt tôi đi bán củi mà tôi không đồng ý. Thành ra tôi muốn để cho người khác.

Thầy: Bởi vì cái nghề nào cũng vậy, cái nghề nào cũng là một bài học cho chú. Chú đi bán củi mà chú hiểu cái giá trị của cây củi, chú là một nhà triết gia. Cây củi không dễ gì mà đem về thành phố Hồ Chí Minh cho chú bán đâu, bao nhiêu đầu óc, bao nhiêu sự hùng dũng. Trước khi người ta đi vô rừng chặt một cây củi, người ta sợ cọp, sợ ma, sợ beo, sợ rắn đủ thứ nhưng mà người ta vẫn chặt được cây củi cho chú bán. Ngày nay chú thuận lợi đem đi bán cây củi mà chú không chịu học cái dũng và để nổi kết cái dũng của người ta từ trên núi đem xuống, thấy chú thua cái thằng đi rừng. Thấy chưa! Học cái dũng. Vợ chú dạy chú học cái dũng thì chú cứ đi bán củi đi. Đó là bài triết lý cho chú học, chú chưa

trả bài mà chú không chịu. Khi nào chú trả bài xong thì tự nhiên nó đổi nghề. Chú chưa chịu trả bài thì nghề chú phải học. A! Rồi vợ chú chửi chú cũng là cái bài học mà chú làm sao chú trả hết cái bài học đó. Nó chửi chú là chú học chưa thuộc bài, vợ nó chửi. Vợ là ông thầy, con là ông thầy chưa học thuộc bài. Mà chú học thuộc bài rồi thì không bao giờ nó chửi chú.

Bạn đạo: Bởi vì bà là cái người chửi, bà mang một cái bệnh, bà khổ...

Thầy: Bà khổ là chú khổ, chú thấy không? Bà khổ là chú khổ đó, chứ không phải bà khổ đâu.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn ngày 29/5/1977)

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ánh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

Thông Báo Lễ Kỷ Niệm Ngày Giáng Sinh Độ Đời của Đức Thầy Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Để tưởng nhớ ngày giáng sinh độ đời của Đức Thầy nhằm ngày thứ bảy 20 tháng 12 năm 2014, hằng năm vào ngày này chúng tôi có tổ chức một bữa tiệc chay để kỷ niệm và ôn lại những gì chúng ta đã học hỏi được trong một năm vừa qua. Kính mời quý bạn đạo tham dự. Sự hiện diện của quý bạn đạo là một niềm vinh hạnh lớn lao cho chúng tôi.

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Địa điểm :

SEAFOOD WORLD RESTAURANT

15351 Brookhurst St. Suit 101-107

Westminster, CA 92683

Tel. (714) 775-8828

Vào lúc : 6 giờ chiều, thứ bảy 20 tháng 12 năm 2014

Mọi chi tiết xin liên lạc : chị Hoa (714) 232-9374

Thanh Hòa (619) 928-1888

T.M. Ban Tổ Chức,

Thanh Hòa

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

VN, ngày 8 tháng 12 năm 1996

Ông Tám kính mến và quý trọng,

Thư ông Tám đề ngày 25 tháng 3 năm 1996 gởi từ Singapore đã đến với tôi ngày 7 tháng 4 năm 1996. Thành thật cảm ơn Ông Tám luôn luôn nhắc nhở cuộc sống tâm tâm linh hướng thượng, coi đời là tạm. Ông Tám còn chúc: “Tu tiến hằng ngày, tâm thân an lạc vui vầy cảm giao”. Ông Tám cũng cho biết: “Được đi Mỹ là một duyên lành đối với tôi”, nhưng rất tiếc tôi đã có thư từ chối gửi đến văn phòng Thái Lan (vì các con không được tháp tùng) trước khi nhận được sự chỉ dẫn của Ông Tám. Tin nơi Chúa, tôi chỉ còn phó thác mọi việc theo chánh ý Ngài sắp đặt. Tôi nhận thấy sự sống của thể xác rất cần sự hỗ trợ của vật chất. Hai mươi một năm qua Thiên Chúa đã hỗ trợ che chở cho gia đình tôi. Hoàn cảnh và tuổi tác không cho phép tôi làm ra tiền bạc....để sống hằng ngày. Vậy mà Ngài đã nuôi sống chúng tôi đến ngày nay (con ở Pháp vẫn thất nghiệp), nhờ lòng bác ái, tấm lòng vàng của các vị ân nhân, bạn bè từ hải ngoại gởi về, trong đó trước hết và trên hết là Ông Tám, kế đến là 2 frères bên Pháp (1 Việt, 1 Pháp), và thỉnh thoảng đôi bạn bè từ Mỹ. rất thương chị HNM đã giúp tôi hằng năm US\$200.0, từ năm 1983 đến năm 1992. Đã hơn 4 năm nay, vì hoàn cảnh không thể tiếp tế cho gia đình tôi như trước nữa, và có nhã ý thông báo trước việc ngưng giúp đỡ này. Cảm phục và kính quý tấm lòng tương trợ của người này.

Sinh vào ngày 14 tháng 7 năm 1917, tôi đã bước vào tuổi thọ bát tuần, nghĩa là tôi bước tới gần đích điểm “Pháp quang sáng chói, Thiên đàng ta đi”, không có chi luyến tiếc. Nhưng rất tiếc một điều: không gặp lại Ông Tám trước khi nhắm mắt lìa đời! Xin hai chữ tái ngộ bên cõi đời đời. Viết đến đây tôi cảm thấy buồn ngủ.

Trong năm nay tôi vui sướng được đọc quyển: PLVVKHHB của Phật, tác giả cụ Đỗ Thuần Hậu. Sách này giúp tăng kiến thức của tôi về PLVV.

Đến đây xin được hợp ý hợp lòng với các bạn đạo năm châu đồng thanh nhân ngày sinh nhật, kính chúc mừng Ông Tám sức khỏe, gặt hái nhiều thành công trong sứ mệnh thiêng liêng dìu dắt các bạn đạo hướng thượng về Chúa mà hành sự, làm điều hữu ích cho quần sanh để khỏi phụ lòng thương yêu của Đấng Tạo Hoá tối cao. Kính chúc Ông Tám Merry Christmas and Happy New Year 1997.

Toàn gia đồng thanh kính chúc và luôn luôn nhớ ơn Ông Tám. Trân trọng kính chào Ông Tám quý mến và nhớ thương.

NN

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Perth ngày 21 tháng 1 năm 1997

Anh N,

Tôi đã nhận được thư anh đề ngày 8/12/96, được biết anh đã nhận được thư tôi từ Singapore, đã bàn bạc cùng anh về tâm linh phát triển, cần tu cần tiến trong giai đoạn này. Vật chất là bề ngoài nhưng mà nó cũng nằm trong nguyên khí của Trời Đất đã hình thành. Tình thương và Đạo Đức của nhân loại đúc kết thành tiền bạc xây dựng cho nhau. Cuộc sống của chúng ta liên hệ với Trời Đất tức là có thiên tính mới thật tâm hướng về Chúa để lo tu, hướng về Chúa để thanh lọc tất cả những luồng điện trước ô của chính mình, trở về với thanh nhẹ, dứt khoát tu tiến. Chúng ta còn có Thiên Quốc, nơi đó không có một sự phiền muộn và dấy động, do tâm thành tu tiến. Đến đó là nơi bình an nhất trong cuộc sống của tâm linh.

Hiện tại chúng ta mang xác làm người, dần thân trong đời đạo song tu, nằm trong nguyên lý có có, không không. Hằng ngày ăn cơm Trời để sửa mình

tu tiên. Sự hiện diện của chúng ta ở mặt đất vốn vẹn chỉ có khối óc hướng thượng mới hoà hợp với nguyên khí của Trời Đất, tạo lập ánh sáng trong nội tâm. Cho nên ở đời, người làm phước được phước.

Một cuộc sống đầy dẫy 81 năm chính anh đã và đang đi, và gặp phải nhiều trở ngại, nhưng mà trong trở ngại đó không có quan trọng, nếu chúng ta hướng về Chúa để hành sự thì mọi việc sẽ tiến hành trong tâm thức. Tha thứ và thương yêu, đó là đường lối xây dựng của căn khôn vũ trụ.

Phân hồn là bất diệt, phân hồn chịu tu tiên, hướng về thanh tịnh, tự đạt mọi sự thanh cao tốt đẹp. Biết Chúa, Chúa ban ơn. Biết Phật, Phật xây dựng thì chúng ta có cơ hội tu tiên, có một gia cang ổn định; duyên lành tái ngộ từ nhiều kiếp, bây giờ mới hình thành một gia cang ổn định do Thượng Đế ân ban. Hoàn cảnh là ân sư. Mọi sự kích động và phản động ở xung quanh là để xây dựng niềm tin, dừng mãnh tiến về thanh tịnh tự tu tự tiên. Đó là nguyên lý của Thượng Đế đã ban ơn, đã giáo dục mọi người trên mặt đất này, để tự thức và tự tu tự tiên.

Cuộc sống thế gian nói là 80 năm dài đằng đẳng, nhưng mà kỳ thật rất ngắn, không có bao nhiêu. Chúng ta là phân hồn từ tam thập tam thiên giáng lâm xuống thế gian để học mọi sự kích động và phản động hằng ngày, rồi thức tâm từ lời nói cho đến hành động, ánh sáng của căn khôn vũ trụ quang chiếu cho chúng ta không bao giờ ngừng nghỉ. Nếu chúng ta là người tu biết Chúa, phải xây dựng hạnh đức cho chính mình, dừng mãnh tiến lên, cứu mình tức là cứu đời. Thực hành trong thanh tịnh tức là cứu mình; ảnh hưởng người kế tiếp, là phần sự của phân hồn sáng suốt; cứu độ mình để ảnh hưởng người kế tiếp.

Tình Thương và Đạo Đức là khí giới tối tân nhất hiện tại của Thượng Đế đang ban ơn cho toàn cầu. Cho nên thiên cơ đang biến chuyển, gây bão bùng nguy hiểm chết chóc, để con người tự thức, và nhìn lại lãnh vực thanh tịnh dừng mãnh của chính mình mà tiến hoá, gánh chịu mọi sự trở ngại xảy đến cho chúng ta. Ta còn khối óc, ta còn lãnh vực thanh tịnh và giải toả những sự phiền muộn sái quấy đó. Muốn cứu đời phải cứu mình trước. Sự quân bình của Trời Đất đã cấu trúc hình thành trong thể xác mới có hiện diện tại mặt đất này. Vậy chúng ta nên noi hạnh đức quý giá vô cùng của Thượng Đế mà thực hành một góc nào hạnh đức của chính mình, nhiên hậu mới có cơ hội tự thanh quang của Ngài mà

sống. Cuộc sống của phân hồn bất diệt, vô sinh bất diệt rất rõ ràng.

Trong 80 năm trời, anh đã học không ít và nói không ít. Sự diễn hành kết hợp đó do đâu mà có ? Từ nhiều kiếp Thượng Đế đã chuyển giảng cho mọi người tự thức, hiểu lấy tài sản cuối cùng của thể xác, đó là khối óc của chúng ta. Nếu không chịu xây dựng cho nó quân bình là chúng ta hoàn toàn sẽ mất tất cả. Biến thể của nó là tới lúc chết trở về với trùng đê mà thôi. Hỏi thử trùng đê nó có gia đình không ? Có sự phối hợp âm dương không ? Có! Con muỗi, con ruồi cũng có, nó biết tránh né, biết hưởng như chúng ta, nhưng luồng điện nó bị yếu mà thôi.

Khi đương sống khối óc của chúng ta mạnh, niềm tin của chúng ta chỉ có đi lên và dứt khoát, không bị lụy phiền của ngoại cảnh. Thức tâm dứt khoát ở tuổi già để tiến tới thanh tịnh càng sớm càng tốt, tiến tới ánh sáng vô cùng tận, nơi đó là biển yêu của Thượng Đế tận độ cho người thật tâm tu, đến đó cộng hưởng hoà bình thì không có gì phải lo âu cả.

Nhân loại ở thế gian cũng đã và đang tu trong chiều hướng kích động và phản động của tâm linh. Sự thanh tịnh là cần thiết. Muốn có được sự thanh tịnh phải có sự quân bình: luồng điện trong nội tâm, tâm thức của chúng ta được quân bình, âm dương có quân bình thì nó sẽ bùng sáng trong thanh tịnh, trong giờ thiền, trong giấc ngủ học hỏi vô cùng tận. Sự tin yêu của mọi hành giả, thấy rõ tất cả nguyên khí của căn khôn vũ trụ đã và đang hỗ trợ cho mọi tâm linh tiến hoá, kể cả con thú, nhưng vì tham lam hướng ngoại giành giật, tình tiền, duyên nghiệp, địa vị tự tạo khổ cho chính mình, giờ phút lâm chung không có lối thoát.

Tin Chúa không yêu Chúa, tin Phật không yêu Phật, có xác thân không hiểu chính mình, không khai thác thì kinh tế không có dồi dào. Có trật tự thì mới phát triển được tất cả. Hồn là chủ của Tiểu Thiên Địa, cái xác này là tiểu thiên địa của Trời cho, có một cơ hội để chúng ta áp dụng sự sáng suốt của chính mình mà điều khiển, xây dựng cho nó tiến hoá tới vô cùng. Nếu chính ta hướng ngoại bỏ phế những việc làm của chính chúng ta thì làm sao chúng ta tiến thân ?

Tất cả đều tự nhiên và hồn nhiên, anh nhìn qua trong vườn hoa, mỗi hoa đều phát triển trong tự nhiên và hồn nhiên, mỗi màu sắc khác nhau: phát triển, gieo màu, và tận độ thế gian. Nhưng mà người hưởng không hiểu, vì thiếu thanh tịnh, không hiểu

nguyên lý của nó từ đâu đến. Cho nên Chúa hay Phật cũng khuyên người không nên tham. Sự tham lam có thể giết mình, hại mình và không cứu giúp được ai hết. Hiểu rằng khổ, khổ, khổ, ba lần khổ mới bước vào biên giới của Phật Pháp, mới thực hiện tha thứ và thương yêu trong xây dựng.

Đến đây thơ cũng hơi dài, tôi cầu chúc anh và quý quyến vui hoà xây dựng niềm tin trong năm mới.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 19 tháng 7 năm 1980
MẤU ÁI 28

Hành trình thực hiện hoài
Sửa mình tự tiến đạt đài thanh quang
Tình thương cha mẹ phân ban
Con lo tịnh giải lại càng tinh vi.

Chẳng còn vọng động ước mong
Tu hành tinh tấn thiên tông khai tâm
Huyền cơ siêu lý diệu thâm
Tham thiền nhập định quy thầm đến nơi.

Thực hành bình thản xét suy
Tiến vì dũng tiến chẳng ghi tánh đời
Luôn luôn thức giác hợp thời
Tình thương ban rải đời đời tiến thẳng.

Tiến lên phải vượt nhiều tầng
Thấy không mà có mở phần cảm giao
Điển thanh điển giải nhiều màu
Tâm thân tự đạt cao sâu tâm người.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Ba Mươi Sáu (tiếp theo)

CUNG DAO TRÌ MỞ TIỆC LỚN TẠ ƠN CHƯ THIÊN PHẬT,

ĐỨC LÃO MẪU KHEN THƯỞNG DƯƠNG SINH CÙNG CHÚC MỪNG SỰ THÀNH CÔNG

...

Lão Mẫu: Tiệc lớn đã mở, đào tiên cũng chín, mong chúng sinh chăm lo tu đạo, tôn trọng lễ trời, giữ gìn đạo người ắt tiệc Dao Trì trong tương lai sẽ chuẩn bị dành sẵn chỗ, chờ đợi lên ngôi.

Ngọc Đế: Mong con đồ hồi tâm, chớ tạo gió suy đồi, chạy theo tà đạo để tránh lãnh nghiệp quả ác báo.

Đại Sĩ: Sách Thiên Đường Du Ký đã viết xong, chính pháp soi tỏ, Thánh giáo phổ truyền, nước cam lộ cảnh dương đã vẩy ướt đầm trần gian, phàm kẻ có duyên đọc kỹ sẽ giác ngộ, chăm lo tu hành sẽ thành chính quả. Còn như miệng lưỡi ác độc phi báng, mãi mãi chìm đắm trong vòng ác đạo.

Lão Mẫu: Dương Sinh tán trợ đạo Nho, phụng chỉ theo Tế Phật đạo thăm ba cõi để viết thành sách Thiên Đường Du Ký phổ biến dưới gầm trời, sửa đổi lòng người cho ngay thẳng văn hồi sự sa đọa, tẩy sạch trần ai làm gương sáng cho ngàn đời. Để đóng cửa địa ngục, mở lối thiên đường nên Mẫu ban ý chỉ viết sách Thiên Đường Du Ký tiết lộ sự ảo diệu của tạo hóa, buông thang trời để làm lối lên thiên đường. Ngày nay ba mươi sáu hồi trong sách Thiên Đường Du Ký đã viết xong, lòng Mẫu vô cùng sung sướng. Dương Sinh đã không phụ lòng Mẫu, có thể so với công trình của Đường Tăng Tam Tạng tây du thỉnh kinh, chịu khổ nhục, phi báng trải qua biết bao cửa quỷ chân linh vẫn vững bền, đặc biệt ban ân cho cửu huyền thất tổ của Dương Sinh được siêu thăng cõi trời, căn cứ vào công lao chứng quả hết còn bị luân hồi. Chư đệ tử thuộc Thánh Hiền Đường chịu cực nhọc để giúp đỡ việc hoàn

thành sách trời những ai một dạ thủy chung đặc biệt ban cho mười công đạo, tên ghi bằng vàng, mong còn có dịp tường thưởng thêm cho những ai chịu gắng sức. Dương Sinh công thành hoàn trả ngọc chỉ, ra sức tu luyện thêm tới kì hạn sẽ linh thông không còn gặp trở ngại, mệnh mới đạt đạo Vô Cực thượng thừa phổ độ được nhiều chúng sinh hơn nữa.

Dương Sinh: Lạy tạ đức Lão Mẫu từ bi đã ban lời chỉ giáo, đệ tử cảm thấy thân tâm kém cỏi, năng lực yếu đuối, kính xin Lão Mẫu ban thêm tuệ quang để giác ngộ tâm nguyện cứu đời, độ người.

Lão Mẫu: Dương Sinh chớ quá lo sợ, đạo trời tốt lành thường giúp kẻ nhân đức, Dương Sinh đã dốc lực thay trời truyền đạo, trời sẽ trợ giúp tâm nguyện đó của Dương Sinh. Còn vô số chúng sinh đang chờ được cứu độ, chớ có nản lòng thôi chí, tương lai sẽ còn phải phát huy Thánh đức, sửa sang thế đạo, trách nhiệm nặng nề mà đường thì xa. Hai thiên Du Ký đất trời tuy đã viết thành, song còn phải nhờ Dương Sinh ra công truyền bá lời dạy của trời để tạo phước đức cho nhân quần, cứu độ bến mê, hi vọng sẽ không gặp nhiều khổ cực.

Dương Sinh: Lạy tạ đức Mẫu nhân từ, xin kính cảm vâng lời.

Tế Phật: Phúc huệ của Dương Sinh quả là sâu dày nên bữa nay mới có vinh hạnh được Lão Mẫu ban lệnh tới đây tham dự thánh hội, hãy có thái độ lạc quan mà hành đạo, chớ có quá e ngại, thầy tặng con chiếc quạt Bò và hai ống tay áo Thanh Phong để con có thể vân du thiên hạ, tiêu dao tự tại, đi tìm kẻ có duyên.

Dương Sinh: Theo bước chân ân sư, đệ tử ngu hèn là con chỉ mong được ân sư giúp sức.

Tế Phật: Ha ha, mấy năm tình nghĩa làm sao Thầy quên được, con hãy yên lòng.

Dương Sinh: Làm cách nào để trò ngu của ân sư có thể yên tâm?

Lão Mẫu: Lành thay, Tế Phật hướng dẫn Dương Sinh dạo thăm khắp ba cõi để hỏi đạo viết sách, phổ độ được vô lượng chúng sinh, đã chứng đắc quả vị Phật tối thượng phẩm, hào quang đại phóng, trăm ngàn ức hóa thân, vô biên vô lượng Phật từ bi.

Tế Phật: Lạy tạ Lão Mẫu đã ân ban, vì thích phóng khoáng không chịu buộc ràng, nên những công đức Phật tâm vừa rồi xin tặng lại những chúng sinh có duyên.

Thuần Dương: Hội lớn kết thúc, Dương Sinh chuẩn bị tạ ân.

Dương Sinh: Xin tuân lệnh. Mạng kiến nhỏ nhoi nhờ ơn trời che đất chở, nhờ đức sinh thành dưỡng

dục của quốc gia, phụ mẫu, ân sư; thân hiến cửa Thánh được trời ban ân phụng chỉ theo ân sư Tế Phật dạo thăm ba cõi viết sách. Bữa nay sách trời hoàn tất được ban ân dự tiệc cùng đức Lão Mẫu, Ngọc Đế và chư Thần Thánh Tiên Phật trong lòng vô cùng cảm động, xin quỳ lạy tạ ơn, nguyện tuân theo Thánh ý tiếp tục thực hành Thánh Đạo.

Lão Mẫu: Dương Sinh hãy đứng lên, vì đã khổ cực quá nhiều, Mẫu rất vui mừng sách Du Ký được truyền bá, những kẻ mê lầm đọc kỹ sẽ hồi tâm hướng thiện nhiều vô kể. Tuy nhọc nhằn song gặt hái được nhiều thành quả, trồng dưa được dưa, trồng đậu được đậu, trồng đạo được đạo, bữa nay đài sen mở rộng, Dương Sinh đã đắc quả vị, tâm được an ủi. Để ban thưởng cho các đệ tử của Thánh Hiền Đường, Mẫu gọi một hũ rượu quỳnh tương nhờ Tế Phật mang về phân phát, uống để trợ giúp linh quang tuệ mệnh.

Dương Sinh: Cảm tạ đức Mẫu đã ân ban.

(còn tiếp)

